

Det må ikke ske

Hvad verdensreaktionen satte i værk for 30 år siden, har nu nået sin logiske afslutning: Endnu en krig i Europa.

Sovjetunionens fald fik følger langt ud over Unionens grænser: En stribe af krige i Europa, Mellemøsten og Nordafrika op gennem 90'erne og ind i det nye årtusind, opløsning af stater, sanktionsregime, når den sejrberuste imperialisme ikke umiddelbart kunne få sin vilje, og en ny opdeling af verden i indflydelsessfærer, især i Europa, betød en hurtig ende på den stærkt opreklamerede „fredsdividende“. Selvfølgelig kommer der ikke fred, når den aggressive part sejrer – højst forbigående.

Majdan-kuppet i Ukraine i 2014 førte denne farlige udvikling til et nyt højdepunkt. Landets folkevalgte præsident blev forjaget af fascistiske stødtropper styret af CIA, og en EU-følgagtig lydregering blev indsat. Den indledte en folkemordskrig mod de russisktalende regioner i Donbass, der lige så lidt som Krim ville finde sig i den illegitime magtovertagelse. Denne krig skulle komme til at stå på i 8 år, stort set fortiet i den imperialistiske verden, hvor det ukrainske kupregime i strid med sandheden blev fremstillet som demokratisk og fredselskende, den medførte store ødelæggelser og menneskelige lidelser i den højest udviklede del af landet og drev millioner på flugt. Også i de centrale dele af Ukraine huserede fascistoide eller erklæret nazistiske terrorbander, fagforeningshuse blev brændt ned og anderledestænkende myrdet, og det kommunistiske parti blev forfulgt og forbudt, selv om det ingen andel havde i den regering, som blev styrtet ved kuppet.

Det befriede Krim søgte optagelse i den Russiske Føderation og fik ja. De to „folkerepublikker“ i Donbass gjorde det samme, men fik nej. I stedet søgte Rusland gennem disse otte år at forfølge „det diplomatiske spor“ og ad forhandlingens vej få Kiev-regeringen til at indlede dialog med Donbass-republikkerne med henblik på fastlæggelse af en selvstyrestatus. Ved de to Minsk-aftaler gik Kiev ind på dette, men overholdt ikke aftalerne. I stedet fortsatte folkemordskrigen under parolen: „Skyd de russiske hunde!“ Og alt med USA's, NATO's og EU's stiltiende billigelse. Sideløbende indledte USA en omringning af Rusland ved at foreslå Ruslands nabolande, herunder Danmark, baseaftaler.

Stillet over for den fortsatte folkemordskrig i Donbass, Kiev-regeringens vedholdende nægtelse af at overholde sine aftaler og USA's aggressive troppeopbygning langs landets grænser valgte Rusland den 22. februar at sætte foden ned. Efter forslag fra den Russiske Føderations Kommunistiske Parti anerkendte landets præsident de to folkerepublikker i Donbass som selvstændige stater. Kiev-regeringens svar var forstærkede militære angreb på de to republikker, og den 24. greb Rusland ind til republikkernes forsvar.

Under ignorering af hele den forudgående udvikling blev al skyld lagt på Rusland: Putin havde brudt folkeretten; Putin havde i sin aggressivitet ladet hånt om de diplomatiske muligheder; Putin frygtede demokratiet. Hykleriske anklager fra stater, der selv har brudt folkeretten gentagne gange i de sidste tredive år, og som effektivt har blokeret de diplomatiske muligheder ved at bakke op om Kievs brud på indgåede aftaler. Og Danmark, som havde været med til det hele og tidligere under en af den nuværende statsministers forgængere og partifæller havde sendt frikorps-soldater til de selv samme egne, hvor der nu kæmpes, sluttede lige så hyklerisk op i koret. Også store dele af den danske venstrefløj deltog uden blusel i løjerne.

Krig er en forbrydelse mod menneskeheden, men ikke alle er lige skyldige. Ansvar for den situation, som førte til krigen, for den målbevidste opbygning af spænding i regionen og for dens udløsning i krig ligger hos USA, EU og NATO – og hos Danmark, der til stadighed og under skiftende regeringer har hørt til de mest aggressive og krigslystne lande i den imperialistiske blok, både over for Rusland og i de andre krige, imperialismen har startet i de sidste tredive år.

Hvis imperialismen, herunder Danmark, fortsat vælger konfrontationens vej, vil det ikke kun ramme Ukraine, men os alle. Europa vil endnu en gang blive lagt i ruiner.

Det må ikke ske!